

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

ה' תשרי תשפ"ב • גליון 175 • פרשת וילך - שובה

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:07	19:30	18:31	תל אביב
20:11	19:33	18:29	ירושלים
20:06	19:29	18:31	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

יום הכיפורים

כמה הקב"ה אוהב אותנו שנתן לנו את יום הכיפורים הקדוש

הכנה לימים הנוראים

הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל - ראש ישיבת מיר, פגש פעם בערב ראש השנה את אחד מתלמידיו ששימש כראש כולל. ראש הישיבה פנה אליו ושאל: 'אמר לי מר, במה את מתכוון לקראת ראש השנה?'

נענה ראש הכולל במבוכת מה: 'מתחזק... לומד... מתפלל...', 'יפה מאוד', השיבו רבו, 'ובכל זאת, במה אתה מתחזק ביותר? במה אתה מתכוון בעיקר?'

חיך ראש הכולל במבוכה, והבין כי רבו רוצה להשיב לו. ואז השיבו רבי חיים שמואלביץ: 'נראה לי, כי ההכנה הטובה ביותר לראש השנה, היא לעמוד לעזרת רעייתך. הרי ראש השנה חל בשנה זו בימי חמישי ושישי, ובוודאי רעייתך נחפזת ולחוצה לערוך סעודות מכובדות לשלושת הימים - שני ימי החג והשבת שאחריהם...'

על כן, עצתי לך להתכונן כראוי לראש השנה, היא לעמוד לימינה, להיות לה לעזר. צא ובדוק במה אתה יכול לסייע לה, אולי תוציא את הילדים לטיול קצר... תנסה לעזור לבני ביתך להכין את החג, תעמוד להם לסייע. זו ההכנה הטובה ביותר לראש השנה!'

הסיפור, המופיע בספר 'האמנותי ואדברה', מלמד אותנו: ברוב בתי ישראל כרוכה הכנת החג והשבת בטירחה רבה ועבודה מאומצת, וגם אחר כך - במהלך החג - יש לא מעט עבודה. הבה נזכור כי חסד הוא הכנה טובה ליום הדין, נרבה בעשיית חסד גם בתוך הבית פנימה, למען נזכה להתכונן כראוי ליום הגדול ולהתברך בו בשנה טובה ומבורכת!

רק כתיבה ואין חתימה, כדי שנוכל עוד לתקן, ואחר גזר הדין, נותן הקב"ה ימים של קרבת אלוקים, ימי רחמים יותר מכל ימי אלול, כדי שנתקן, כדי שנרעיש עולמות, נעשה תשובה ונטכס עצות ליישר אורחות ולטהר לבבות.

ואחר הכתיבה באה החתימה, מתי החתימה? ביום הכיפורים, אומרים חז"ל לא היו ימים טובים כמו יום הכיפורים, שהם תכלית הימים הנוראים. שיא השיאים של הרחמים זה ביום הכיפורים! ושיא השיאים של יום הכיפורים הוא בעת תפילת נעילה, אין הקב"ה חותם את הדין בתחילתו של יום הכיפורים אלא בסופו, לעת נעילה. רק ברגעים האחרונים של יום הכיפורים, כדי שיהיה לנו את כל היום הכיפורים להתפלל להרעיש עולמות ולתקן דרכינו.

מלבד כל זה, שעת נעילה עצמה היא שעת רצון אלה ורחמים אין קץ, וכתוב בזוהר הקדוש שיש שער עליון בשמים, שער של רחמים, שאין נפתח אלא בשעת נעילה. שער גבוה מאד, שסגור כל השנה כולה, והקב"ה אבא, בנים אתם לה' אלוקיכם. לכן בשעת נעילה יש התעוררות רבה בכל הישיבות, בואו תראו בישיבה פה, הקירות זזים, כך בכל בתי המדרשות ובתי הכנסת, כי שעת הנעילה היא שיא השיאים של הרחמים, רוצים לתקן ברגע האחרון, ההזדמנות האחרונה.

צריך לדעת, שבימים אלו, כיון שהם ימי רצון ואהבה, כל מצוה שעושים השפעה שלהם גדולה יותר מכל השנה! כמו שלימוד התורה בשבת הוא הרבה יותר מלימוד התורה בימי החול.

ולכן, מברכים בערב יום הכיפורים בהתרגשות גדולה: שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה! למה? כי זה יום של טהרה. תארו לעצמכם אדם עובד במוסך שנה שלמה, ולא התקלח, נתנו לו הזדמנות להתרחץ הוא רוקד במקלחת. שנה שלמה מטונפים בעונות, איך אפשר לא לשמוח ה' אורי וישעיה! איזה יום גדול! איזה יום נפלא!! יום טהרה! אשרינו שיחיה אותנו ויגיענו ליום הזה! ויש להתעורר בתפילות ובסליחות שאומרים להפוך את הגזירה אם ח"ו היתה לא טובה ולזכות! לשנה מבורכת! שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ברנו את ראש השנה, ומקווים אנחנו שנקטבו לחיים טובים ולשלום ולחתימה טובה. אבל, מי באמת יודע, אולי ח"ו, וכתב עליו או על אחד מבני ביתו דבר לא טוב, חלילה, אם בבריאות, פרנסה, או דברים אחרים, והכתיבה כבר היתה, המצב הרבה יותר קשה מלפני ראש השנה, כי אחר שכבר יש כתיבה, יש גזר דין, יותר קשה לתקן. ולכן, הפחד בימים אלו גדול יותר מאשר לפני ראש השנה. עלינו לתקן ולחשוב, שמא המצב לא בסדר.

הקב"ה ברחמיו העצומים, נתן לנו אמצעים לתקן את דרכינו כדי לזכות לחיים טובים. השי"ת החפץ בחיים פתח לנו שערי הצלחה רבים, כמה אבא שבשמים אוהב אותנו! נתן לנו שלושים ימי רצון של חודש אלול, שערי שמים פתוחים, ואמר לנו "פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי", פתחו לי פתח כחודו של מחט. וכמו שאמר רבי יעקב אבוחצירה זיע"א, שמי ששב בחודש אלול אין השטן יכול לקטר עליו.

עבר חודש אלול, חסדי ה' כי לא תמו, נתן לנו הקב"ה את סדר עבודת ראש השנה כדי שנזכר בהם לטובה על ידי השופר המלכותי והזכרונות והשופרות. ובראש השנה אין חתימה רק כתיבה, כדי שתהיה הזדמנות ואפשרות לתקן. ולאחר מכן, ברחמיו העצומים נתן לנו צור העולמים את עשרת ימי התשובה, עליהם אמרו חז"ל נאמר הכתוב דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב (ישעיה נה).

הימים האלו המלך בשדה נמצא בינינו כביכול, והתפילה מקובלת והתשובה רצויה! שערי שמים פתוחים הרבה יותר מחודש אלול. וכתבו הספרים הק', שמי שרוצה להתפלל שתפילתו תענה, ימים האלו הם הימי רצון הכי מסוגלים מכל השנה כולה! אמנם עיקר המטרה היא לעשות תשובה בימים אלו, אבל כל תפילה מתקבלת כי המלך בתוך עמו ואזניו קשובות אלינו הרבה יותר מכל השנה.

ולמה עשרת ימי תשובה קדושים כל כך? כי הקב"ה אוהב אותנו ככתוב "אהבתי אתכם אמר ה'" (מלאכי א) והרי כבר עבר יום הדין הנורא, ואולי ח"ו יש גזירה על האדם, לכן נתן הקב"ה ברחמיו ימים נשגבים אלו, שבהם אפשר לשוב ולהפוך הדין על פיו, שהרי לאחר שנקטבו כבר הדין קשה לשנות אותו, לכן אחר ר"ה צריך ימי רחמים יותר גדולים מתחילה. למה? הוא רוצה שתהיה לנו שנה טובה. הקב"ה לא אומר לנו: שלושים יום לא מספיק? אלא נותן הזדמנות נוספת, בר"ה יש

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים אלפי שנים לאור הפרשה

ההקדשה נעשית: 05-04-03-02-01-00

לימינו
ידון חיה בת הדס
יוסי בן חזק
צורי בן חזק
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלתי
אסף בן חיה
רוני בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן יודנה

ליצילי נשמת
שלמה בן ג'ון
סנילית בת חנה
חן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

משמירת שבת לא מפסידים

שבת מלכתא" מקום מיוחד השארתי לך בליבי דווקא ביום שבת זה, חשב יעקב לעצמו.

כך במשך כל השבת הדחיק יעקב את מחשבותיו, למרות שנתקל בשאלות ורמזים מבני משפחתו על עסקי המלון אך הוא סירב להתייחס ורק אמר להם, "שבת". כמובן שאין לתאר את גודל הניסיון של יעקב במצב שכזה, כי סוף סוף גם לו לא היה קל, אך ככל שהשעות עברו הוא הרגיש מין טעם מתיקות של רגיעות. באמת הצליח להתנתק מהכל, שבת כזו לא הרגיש מעולם, מין שלוה פנימית וביטחון בה, מה שיהיה יהיה, הרי גם זו לטובה.

לאחר תפילת ערבית של מוצאי שבת, יעקב נשאר עוד כמה דקות בבית הכנסת, כדי לזכות בעוד כמה רגעים אחרונים של שבת מתוקה שכזו, בה זכה לעמוד בניסיון שהעמידו לו משמים. הוא אכן הצליח לשמור את השבת כהלכתה. כשחזר מבית הכנסת, כבר יוסי היה על הקו:

"מכבי האש חוששים שהאש תגיע לחדר הגז ואל המלון כולו..."

"יעקב, שבוע טוב באמת! היה נס גדול! הכבאים הצליחו להשתלט במהירות על השריפה הגדולה והנזק מזער, רק מכילות האשפה נשרפו! בטח הרסתי לך את כל השבת, אני מצטער, הייתי חייב לעדכן אותך ולהתייעץ אתך מה לעשות."

"לא, דווקא בזכותך זכיתי להבין מהי 'שביתה' אמיתית, ומה הוא 'ביטחון' אמיתי. ברוך ה' זכינו לשמור את השבת והשבת שמרה עלינו."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

אני חייב לנתק, המשטרה מוציאה אותי מפה, השבת נכנסת עוד שתי דקות בדיוק, שיהיה לך שבת שלום וחופשה נעימה עד כמה שאפשר... תתפלל לפחות שלא יהיו אבדות בנפש..."

השיחה נותקה, ויעקב לא ידע את נפשו. הוא נשאר מהשיחה חרד, מבולבל ומתוח. חוץ מהחשש לחיי אורחי המלון כמובן, היה לו חשש על מלוננו המפואר בו השקיע את רוב שנותיו, כספו ומרצו, כעת - עומד בסכנה... והוא אפילו לא יכול להתעדכן מה המצב, כי השבת נכנסה. איך כל זה קרה? הלוואי שלא יהיו אבדות בנפש... אם אחד מהעובדים התרשל וזרק סיגריה בוערת לאשפה זו רשלנות והביטוח לא יכיר כלל בשריפה כזו.

יעקב התלבש לכבוד שבת ואז נזכר בפירושו של רש"י על הפסוק: "ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך" - כשתבוא שבת, יהא בעיניך כאילו כל מלאכתך עשויה, שלא תהרהר אחר מלאכה.

יעקב החליט כי השבת הגיעה ויש לו ציווי מהבורא לשבות ולשכוח מהכל וכן יעשה ויהי מה, שהרי גם ככה לא יוכל להועיל כלום אם ישקע במחשבות ודאגות. אסור לו להחמיץ את החופשה הכפולה שלו - חופשה שנתן לו הקב"ה וחופשה שנתן לעצמו מטרדות המלון.

"אבא... מה אתה חושב שקורה שם כעת? מה יהיה על המלון? כמה יעלה לשפץ נזק כזה, לדעתך?"

"עכשיו שבת! לא מדברים על דברי חול, עלינו רק להתפלל שהכל יסתדר על הצד הטוב ביותר."

קבלת שבת החלה, "בואי כלה בואי כלה

יעקב פלך, הוא בעל מלון גדול ומיוחד הממוקם על אחד מחופי הארץ. המלון קנה לו שם יוקרתי, כך שרק בעלי יכולת גבוהה, יכולים להרשות לעצמם להתענג בפאר והדר של מלון זה. אך כמובן, שניהול מלון מסוג זה דורש מאמץ גופני ונפשי כאחד שכן יש לשים לב עד לפרטים הקטנים והשוליים ביותר.

יום אחד, החליט יעקב כי הוא חייב לקחת פסק זמן ולנפוש יחד עם בני משפחתו, לפחות ל"סוף שבוע". דבר אחד היה ברור לו, אם הוא רוצה חופשה אמיתית, הוא לא יכול לנפוש במלון שלו שכן העבודה והטרדות ימשיכו ללוות אותו... לכן הוא הזמין חדרים ב'צימר' מרוחק בצפון הארץ. לפני שיעקב נסע הוא דאג להדריך את סגנו, יוסי, בכל הפרטים הקטנים וביקש ממנו לא להתקשר אליו בשום נושא שבעולם כי הוא רוצה להרגיש חופש אמיתי ללא טרדות המלון.

שמח וטוב לב יצא יעקב עם משפחתו לצפון.

תוך כדי שהם מתכוונים להכנות השבת מצלצל הפלאפון. יעקב מנסה להתעלם אך הצלצול לא פסק. בלית ברירה הוא עונה לפלאפון:

"הלו, כן יוסי מה קורה?"

"יעקב, אל תשאל!!! פרצה שריפה במתחם פחי האשפה של המלון! מכבי האש חוששים שהאש תגיע לחדר הגז ואל המלון כולו! המשטרה מפנה את כל אורחי המלון. יש לך חפצים חשובים שאתה רוצה שאוציא מהמשרד...?! יש לך רעיון איזה בית מלון יוכל לקלוט את אורחי המלון?"

"יוסי, זה בכלל לא מצחיק, אתה רציני?"

"נראה לך שאני צוחק בענין כה רציני? טוב,

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות ומנהגי יום כיפור

א. ביום הכיפורים ישנם חמישה איסורים: אכילה ושתיה, רחיצה, סיכה, נעילת הסנדל ותשמיש המיטה. וכן אסור לעשות מלאכה כמו ביום שבת וכל העושה מלאכה במזיד חייב כרת, ואין הבדל בין יום הכיפורים לבין ליל יום הכיפורים בכל הדברים הללו, ואין הבדל בין האנשים לנשים.

ב. מצוה מן התורה להוסיף מחול על הקודש ביום הכיפורים, ולקבל את כל האיסורים שאסורים ביום הכיפורים כמה דקות לפני השקיעה, וגם לנשים יש מצוה תוספת מחול על הקודש, ולכן יפרשו מכל מלאכה כמה דקות לפני השקיעה ויקבלו על עצמם את קדושת יום הכיפורים.

ג. קטן מגיל 13 וקטנה מגיל 12 חייבים לצום כשאר כל האנשים (אלא אם כן הרופא קבע שיש סכנה בכך), וקטן מגיל 12 וכן קטנה מגיל 11 יתענו עד חצות יום או כפי כוחם, וקטנים בגיל 10-9 יתענו תענית שעות, ואם הם פחותים מגיל 9 לא צריכים להתענות כלל, ואפילו אם הם רוצים צריך למחות בידם.

ד. אסור לרחוץ במים ביום הכיפורים, בין בחמים בין בצונן, בין כל גופו בין מקצת גופו, ואסור אפילו להושיט את אצבעו למים, וכן אסור לטבול במקוה ביום הכיפורים, וכל מה שאסרו זה דווקא רחיצה של תענוג, אולם אם ידיו מלוכלכות או שנוטף לו דם מהיד או מהאף וכדומה מותר לו לרחוץ כיוון שאין זה רחיצה של תענוג, וכן תינוק שעשה צרכיו והתלכלך מותר לטוּפּוּ.

ה. כאשר קם בבוקר נוטל את ידיו שלוש פעמים עד סוף קשרי האצבעות (ולא ירחוץ את כל פרק היד כאשר נוהגים כל השנה), ויברך "על נטילת ידים", וכן כאשר יוצא מבית הכסא אחר עשיית צרכיו יטול עד סוף קשרי אצבעותיו, ואין לטוּפּוּ פניו בקומו מהשינה וכדומה, אבל להעביר מים על עיניו כדי להסיר הלפלופים מותר, וטוב להחמיר שבמוצאי יום הכיפורים יטול את ידיו שלוש פעמים עד הזרוע, וכהן שעולה לדוכן נוטל ידיו כרגיל עד סוף הפרק.

ו. אסור לנעול סנדל או מנעל של עור, ואפילו אם לובש גרבים ועליהם נעלי העור אסור לעשות כן, וגם האישה אסורה לנעול מנעלי עור, וכן טוב לחנך את הילדים הקטנים שלא ינעלו מנעלי עור, ובמקום שמצוים שם עקרבים ונחשים מותר לנעול נעלי עור כאשר יוצא לרחוב כדי להגן על רגליו, ומנעלי בד או גומי מותר לנעול ביום הכיפורים, וכן נעלים שיש עליהם למעלה רצועה של עור (קבקים) מותר לנעול ביום הכיפורים.

ז. ביום הכיפורים יש לברך ברכת "שעשה לי כל צרכי" אף על פי שאינו נועל נעלים של עור, ומי שנעל נעלי בית ביום הכיפורים (ולא נעלים מבד) טוב להחמיר שבמוצאי יום הכיפורים ינעל בפרק זמן מועט נעלים מעור.

ח. אסור לסוך בשמן ביום הכיפורים, ואפילו מקצת גופו, וכן אין לשים קרמים וכל מיני משחות לצורך ריח טוב, אלא ישים מערב יום הכיפורים.

ט. מותר לשאוף טבק ביום הכיפורים, וכן להריח בשמים, ואדרבה יש בזה מצוה כדי שיוכל להשלים למאה ברכות על בשמים (ולא על טבק), ויכול לברך עליהם כמה פעמים ביום ובלבד שיהיה הסח דעת בין פעם לפעם.

י. אין לאכול ולשתות במוצאי יום הכיפורים קודם שיעשה הבדלה על הכוס, וגם נשים חייבות בהבדלה ויכולות להבדיל לעצמן. אולם מי שהוא צמא ביותר וקשה עליו לחכות להבדלה יכול לשתות מים קודם שיעשה הבדלה (לאחר שיצא כבר הצום).

יא. אין לברך על בשמים במוצאי יום הכיפורים.

יב. צריך לברך ברכת "מאורי האש" על הנה, ודווקא על נר ששבת דהיינו נר שהיה דולק מערב יום הכיפורים, או שיכול לברך על נר שהודלק מנר שהיה דולק מערב יום הכיפורים, ואם אין לו נר ששבת אין לו להדליק נר במוצאי הכיפורים ולברך עליו ברכת "מאורי האש", ולכן אם אינו מוצא נר ששבת יכול להבדיל ללא ברכת מאורי האש ולחפש אחר זמן נר ששבת.

יג. צריך לעמוד בכל וידוי וידוי, ולכתחילה אין להישען או להיסמך על איזה דבר, אולם חולה או זקן שקשה להם לעמוד רשאים, ויכה בנחת באגרופו כנגד הלב (שזה כ-4 אצבעות מתחת לדד השמאלי) ויכוין מה שמוציא מפיו ויתכוין לשוב בתשובה על חטאיו.

יד. בתפילת מוסף בחזרת הש"ץ נוהגים לכרוע על הארץ בשעה שהשליח ציבור אומר "והכהנים והעם...", וצריך להניח איזה דבר שיהיה מפסיק בינו לבין הארץ כגון מגבת או סדין וכדומה, כדי שלא יהיה משתחוה על הארץ.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

כח להתמודד - מי שקלקל במו ידיו

ככלל, בכל מצב ביש שאדם נקלע אליו, אין משהו שמחליש אותו ומוציא ממנו את החשק להיאבק יותר מהתחושה שהוא סובל 'בחיים' ומתאמץ בלי תועלת ותכלית. כשזו ההרגשה שהוא מרגיש, הוא ישאל במר לבבו: מה לי הצרה הזאת?! בשביל מה אני סובל ועל מה אני נלחם?!

לעומת זאת, הוא עשוי לשאוב כוח רב לסבול את מה שקרה וגם להמשיך להיאבק הלאה: (א) אם הוא ימצא משמעות במה שקרה, וכך ירגיש שזה לא היה לשווא. (ב) אם הוא ימצא משמעות ותכלית במטרה (עתידיה) שאליה הוא ישאף להגיע ושלמענה הוא יילחם וישקיע מאמצים.

בנוגע למשמעות שאפשר למצוא במה שקרה, יהודי מאמין שמתחזק באמונתו ש"כל דעביד רחמנא לטב עביד", יבין שהעושה והטלטה לא באו לשווא, אלא הם גם בבחינת "עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם, חפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם" (לשון הרמב"ם בפרק ג מהלכות תשובה).

אם הוא באמת יתבונן ויעשה חשבון נפש, ויבין שכל מה שקרה היה בהשגחה פרטית כדי לעוררו ולהכריחו להיטיב דרכו, והוא אכן יתבונן מה עליו לתקן ויעשה זאת, אין ספק שייסורי הנפש שלו יקבלו משמעות אחרת. אף אם עדיין הוא יכאב מאוד, וגם אם הוא עדיין יתייסר ברגשות אשמה וחרטה על מה שעשה, הוא יתנחם שלפחות יש שחר לסבלו והוא יפיק מזה תועלת.

בנוגע לביזיונות שהוא סופג. בלי ספק, בין מיני הייסורים העשויים לשמש כפרת עוונות, הביזיונות תופסים מקום נכבד בראש. העלבונות, הצער והכאב הצורמים הם כמו אש הגיהנום ממש.

חז"ל אמרו: "כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו על כל עונותיו", והסבר לזה כתב ה'בן איש חי' זצ"ל: "נראה לי הטעם, כי בבושה נשפך דמו בקרבו והרי זה כאלו נהרג, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל 'המלכין פני חבריו ברבים כאלו שופך דמים', ולהכי מהניא לי כפרה, כי מיתה מכפרת על הכל... אבל ודאי בלא תשובה לא מהני כלום, כי אפילו המיתה עצמה, אם לא מת מתוך תשובה לא תועיל לו מיתתו. ועוד נראה לי, שמועיל בושה לגמור הכפרה במקום מיתה, היינו דוקא אם הוא קבל צער הבושה בלבו בשמחה לכפרת עונותיו אז תועיל לו".

אומרים בשם צדיקים, שאילו ידע האדם איזו תועלת יש לו מביזיונות, היה רודף אחריהם ומבקשם. אמנם צריך להיות 'בעל מדרגה' כדי לרדוף אחר הביזיונות, אבל מי שממילא רדוף בהם ואין לו יכולת לנערם מעליו, ודאי שטוב יעשה אם יתבונן במהותם, כי כיר בעובדה שמן השמים הם נשלחו אליו ויתחזק לקבלם באהבה.

לאור הדברים הללו נבין, שככל שהאדם מתגבר באמונתו ומתמיד להזכיר לעצמו שהצער והייסורים אינם בכדי, אלא יש בהם מטרה ותועלת לטובתו, הוא יהיה מוכן נפשית לסבל ויתמלא בכוח שייסיע לו לעבור בשלום את התקופה הלא פשוטה.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

עסקים כרגיל

גניבה והציל את נכסיו. וכי אביי לא סמך על הקב"ה? אלא הוא התנהג בצורה טבעית!

התורה אומרת "ולא תשים דמים בביתך", שצריך להיזהר ולסלק כל מכשול ומזיק בבית, חוטי חשמל גלויים, מעקה או סולם רעוע וכד'. היה יהודי אחד שהילד שלו נפל מחלון בקומה השלישית, הוא הלך אצל הרב אוירבעאך זצ"ל ושאל אם צריך להחליף את המזוזות.

אמר לו הרב "תחליף סורגים ולא מזוזות, הילד שלך נפל כי אין לך סורגים, כי שמת דמים בביתך, עברת כל רגע על לאו מן התורה, מזוזות זה ספק אם עברת איסור, אבל בלי סורגים עברת איסור בכל רגע, אם יש שקע חשמלי גלוי ואם אין מפסק פחת שמונע זרם, אם יש כסא וסולם רעועים, בכל רגע אתה עובר על לאו מן התורה", אוי ואבוי לאדם שיגיד ה' שומר ישראל, זו טיפשות, אדם צריך להתנהל בצורה טבעית הכי טובה, ולדעת שהכל בגזרת הבורא.

וכותב ספר החינוך במצות מעקה שה' ציוה אותך להתנהל התנהלות טבעית ושכלית ממש כמו שציוה אותך להניח תפלין ולתקוע בשופר, ולא בהתנהלות פריזיטית של "הכל יהיה בסדר, אין מה לדאוג".

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

אמרו חז"ל: "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן גזרו עליו מלמעלה", שום דבר בעולם לא זז בלי גזירת האלקים! ואף על פי כן, חייב אדם להתנהל ולגלגל את חייו בצורה טבעית, ולא לסמוך על הנס.

אדם שקונה דירה חייב לראות אותה קודם הקניה, ולא יכול לומר, אם הקב"ה גזר עלי שאקנה דירה, אז אקנה בלי לראותה, זו טעות, **אדם כזה יפסיד בגדול ויענש פעמיים.** דבר ראשון שהוא עובר על רצון ה', וגם יהיו לו הפסדים בגין קניית הדירה.

כך גם בקניית מכונית ובנשיאת אשה תבדוק מי המשפחה, ואם היא צנועה וצדקת, צריך לבדוק קודם הקנייה, ולא לסמוך על ניסים.

מי שיש לו עסק, צריך להשיג ולבדוק מה נעשה שם, ולא יאמר, מה שנגזר עלי אני אקבל, צריך להיות אחראי ומסודר ולתפעל את העסק בצורה טבעית, ועם כל זה אתה חייב להאמין שאינך פועל כלום, והקדוש ברוך הוא עושה הכל!

וכך עשו חז"ל שהיו מסיירים בנכסיהם ובודקים את הפועלים, ואף על פי שהיה להם בטחון מלא בה', זה לא הפריע להם להתנהל בצורה טבעית. ה' רוצה שנפעל בדרך הטבע, ולהאמין שאנחנו לא עושים כלום, רק ה', ואין עוד מלבדו.

ובגמרא מסופר שאביי בדק את נכסיו כל יום, היה עוזב את הישיבה ועושה ביקורת פתע. **ויום אחד הוא תפס את הפועל שלו באמצע**

רוצים שנה טובה ומבורכת?

בכל ערב יום כיפור עורך הרה"ג דניאל זר שליט"א פדיון נפש לשנה טובה ומבורכת!
בכה הפדיון לבטל גזרות רעות ולהשפיע על האדם ישועות גדולות!

